

Steen Folke (VS):

Vi har ikke noget imod, og jeg kan godt se nogle grunde til, at der sker en udskydelse af denne revision. Jeg forstår, vi får lejlighed til at tage stilling til, om det skal være i 1 år eller 2 år. Vi er ret lidenskabsløse.

Fiskeriministeren (Grove):

Jeg vil gerne først takke for den brede tilslutning til dette lovforslag og skal kun komme med ganske få kommentarer.

Det er rigtigt, at vi i § 9-udvalget har diskussioner for tiden. Vi forventer inden årets udgang, at vi har en rapport vedrørende muligheder for reguleringer, efter at vi har vedtaget en fælles fiskeripolitik i EF. Vi kan vel dertil føje, at den jo ikke er helt på plads. Vi mangler stadig væk siddeløsningen. Den kan vi så håbe at vi får på plads den 14. december 1983.

Når jeg har ønsket en forlængelse i 2 år, er hovedbegrundelsen, at det kan være, når vi har rapporten på plads, at vi vil prøvekøre nogle forsøg, inden vi lægger os endeligt fast på den bedst mulige måde at regulere på. Derfor tror jeg, det er det bedste, at vi kører videre i 2 år for ikke at lave noget forhastet. Vi har jo kørt en del år med denne lov, og skulle det tage 2 år at få det rigtigt på plads, så sker der ikke noget ved det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til landbrugs- og fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af lovforslag nr. L 58:

Forslag til lov om tilskud til kapacitetstilpasning inden for fiskeriet.

(Fremsat 9/11 83).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 14 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

14) Første behandling af lovforslag nr. L 59:

Forslag til lov om midlertidige statstilskud til visse strukturforbedringer m.m. inden for fiskeriet.

(Fremsat 9/11 83).

Lovforslagene sattes til forhandling.

*Forhandling***Svend Andersen (S):**

De to lovforslag er en følge af de dele af den fælles fiskeripolitik, som det er lykkedes at blive enig om indtil nu. Jeg kan sige, at vi i socialdemokratiet er positivt indstillet over for de to forslag.

Det kan måske være lidt mærkeligt, at man i én lov giver støtte til at trække et fartøj ud af fiskeriet og så i en anden lov giver tilskud til at etablere nye fartøjer, men det kan på den anden side også være rimeligt med en vis tilpasning af fiskerflådens størrelse i forhold til de mængder af fisk, der er til rådighed, om end det nok havde været bedre, om det var kutternes størrelse, der var blevet tilpasset de muligheder, vi har for at fiske. Derfor må vedtagelsen af den fælles fiskeripolitik, så langt som man er nået indtil nu, ikke medføre, at vi opgiver at få gennemført vore krav om tildeling af kvoter, der bedre svarer til det, der hidtil har været vore historiske rettigheder. Uanset den aftale, man fik den 25. januar i år, må der fortsat argumenteres fra regeringens side over for Kommissionen for opfyldelsen af dette mål.

Lovforslaget om tilskud til strukturforanstaltninger inden for fiskeriet er en følge af den fiskeripolitik, der har været ført af tidligere, socialdemokratiske fiskeriministre, og det er vores opfattelse, at denne form for tilskud, denne selektive form for erhvervsfremme, er en af de mest målrettede erhvervsfremmeordninger, vi har. Det er ordninger, der opfordrer til, at der sker en bedre udnyttelse af det råprodukt, vi har, og opfordrer til en bedre indretning af den arbejdsplads, som et fiskerfartøj er. Endelig er der også mulighed for at få nogle energimæssige besparelser igennem disse ordninger.

[Svend Andersen]

Det har vist sig, at ikke mindst konsumfiskeriet har været en væsentlig valutaskabende faktor, mere end 6 mia kr. på årsbasis, og der er vist ingen tvivl om, at der stadig er muligheder for, at man kan øge eksportindtægterne fra fiskerierhvervet, såfremt alle konsumegnede fisk alene bliver anvendt til konsumformål – og med en større forædlingsgrad. En videreførelse af disse støtteordninger kan hjælpe til hermed, men vi er i socialdemokratiet af den opfattelse, at et øget konsumfiskeri og en højere forædlingsgrad bør følges op af tilsvarende støtteordninger for konsumfiskeindustrien.

En udbygning af fangstkapaciteten er selvfølgelig nødvendig, og det er også nødvendigt at igangsætte flere forsøg med videre udvikling af fisk; f.eks. bør de forsøg omkring hvilling, der har været i gang, fortsættes og udbygges, og der må også være muligheder for forædling af f. eks. tørfisk og saltfisk. Der er ingen tvivl om, at der her ligger uudnyttede muligheder.

Der er altså nogle ting, som vi godt vil se på. Vi er som sagt positive. Så kan vi i udvalget se nærmere på konsumfiskeindustriens behov og muligheder.

Henning Andersen (KF):

Begge disse to lovforslag handler efter min opfattelse om en bedre fremtid for dansk fiskeri. Baggrunden for lovforslagene er de nye EF-retsregler om fiskeristrukturpolitikken, der blev vedtaget den 4. oktober i år. Det er jo ingen hemmelighed, at en del af dansk fiskeri har følt sig trængt i de senere år på grund af de mange begrænsninger, det har været nødvendigt at indføre.

Det nye EF-direktivs mulighed for at indføre ophørsordninger på en række forskellige vilkår vil være en god måde, alle parter kan være tjent med i bestræbelserne for at få fiskerflådens kapacitet i balance med de fiskerimuligheder, der er i dag og i de kommende år.

Det konservative folkeparti er enigt med regeringen i, at en tilskudsordning til midlertidig oplægning ikke er en god idé, også fordi effekten vil være meget begrænset med en sådan ordning.

Det vil være en god indsprøjtning for dansk fiskeri, at der nu gives yderligere muligheder for støtte til omstrukturering, mo-

dernisering og udvikling af fiskeriet, og hertil kommer også muligheden for at hjælpe de såkaldte havbrug i gang. Det er en virkelig god nyskabelse.

Jeg finder det også positivt, at der nu gives mulighed for at støtte nybygning af fartøjer og måske her specielt de mindre størrelser, der fisker konsumfisk.

Jeg er ganske overbevist om, at disse to lovforslag vil blive godt modtaget i dansk fiskeri, og det konservative folkeparti vil medvirke til en positiv og hurtig behandling af lovforslagene.

Til slut vil jeg spørge fiskeriministeren, hvornår han agter at sætte loven i kraft efter vedtagelsen her i Folketinget.

Svend Heiselberg (V):

Det er lidt underligt at se, at samfundets vogtere af demokratiet, folkestyret, ikke udviser større interesse for at være til stede, når man behandler samlede erhvervsinteresser og -problemer, end da vi fik VS' paradeforslag om privatisering. Da var pressen villig til at møde op, men når der er tale om et erhverv, er interessen desværre ikke så stor.

Venstre kan tilslutte sig lovforslaget. Vi gør det, fordi vi erkender, at fiskerflådens kapacitet og strukturmæssige forhold ikke passer til de kvoter og muligheder, Danmark får. Vi tilslutter os også lovforslaget, fordi det åbner for en fornyelse af fiskerflåden.

Det er klart, at vi hellere havde set, at fiskeriet havde undgået de mange fangstbegrænsninger, men til trods for det må vi glæde os over, at i de år Danmark har været medlem af EF, er der sket en stigende indtjening til det samlede danske fiskerierhverv hvert år. Denne udvikling behøver vi ikke at vende, fordi vi åbner for den mulighed, at 5 pct. af den nuværende tonnage udgår af fiskeriet.

Jeg har bemærket, at det, som ministeren ønsker, er, at der alene skal være muligheder for en ophugning, men jeg vil da gerne spørge ministeren, om ikke det forholder sig sådan, at ministeren fortsat vil bevare muligheden for at gå ind i en oplægningsordning, hvis ministeren senere skønner det nødvendigt.

Som nævnt i forbindelse med det foregående lovforslag står vi over for en strukturtilpasning i fiskerierhvervet, idet der eksempel-

[Svend Heiselberg]

vis er indført en brislingkasse langs den jyske vestkyst, hvor der ikke kan fiskes efter brislinger uden at få for store bifangster af sild med i fiskeredskaberne. Det vil især gå ud over de mindre fartøjer, der i sommermånederne med den struktur, der er inden for disse båd størrelser, ikke har andre muligheder. Derfor vil der naturligvis også være brug for vor medvirken til, at det gøres muligt for de enkelte fiskere at indstille sig på et endeligt ophør med fiskeriet.

Man kan spørge, hvad den fisker på over 50 år, der aldrig har lavet andet end at fiske, skal foretage sig, hvis han endeligt ophører med fiskeriet. Der har tidligere været talt om en førtidspensionsordning for de mennesker, der trådte ud af deres erhverv. Jeg vil gerne spørge ministeren, om det er noget, som EF stadig arbejder med.

Endelig vil jeg sige, at det ikke er uden betænkeligheder, vi accepterer den tanke, man er inde på: at vi igen skal have de store sildebestande i Nordsøen. Mange tror, at det er lykken, men vi, som har levet af fiskeriet, husker godt, da havet var fyldt med sild; da var der næsten ikke andre fisk i havet, netop fordi silden er en rovfisk, som æder al anden yngel. Lader vi sildebestanden vokse, vil vi opleve det samme igen. Det er naturen, som selv bureaukraterne må give op over for.

Vedrørende lovforslag nr. L 59 kan venstre også give sin støtte til lovforslaget, som bygger på strukturforbedringer inden for fiskeriet med forskellige tilskudsordninger.

Som allerede nævnt ved behandlingen af de to foregående lovforslag er det nødvendigt i forbindelse med den samlede fiskeripolitik at støtte fiskeriet i en omstrukturering for at kunne nedbringe omkostningerne. Det er ligeledes nødvendigt – selv om det kan lyde lidt underligt, efter at man først har sat et beløb af til ophugning af fiskerflåden – at man henlægger et beløb til bygning af nye fiskerfartøjer. Jeg går ud fra, at man ikke uhammet kan bygge nye fiskerfartøjer. Der skal være en balance mellem afgang og tilgang af fartøjerne.

Endelig må jeg sige, at tilskud til eksempelvis energibesparende foranstaltninger kan være med til at gøre fiskeriet mere rentabelt, selv under disse forhold, hvor vi må leve med visse fangstbegrænsninger. Men administrationen af de mange ordninger må foregå med lempe. Jeg håber og tror også på, at mi-

nisteren forstår, at der er problemer også for fiskerne med administrationen af denne lovgivning.

Hove Sørensen (SF):

Nu synes jeg nok, det havde været rart at have haft den langsigtede fiskeripolitik, så vi vidste, hvad det var for et mål, vi styrede imod, når vi støtter fiskeriet. Der er jo et paradoks i disse to forslag, hvor vi på den ene side fjerner kuttere, fordi kapaciteten er for stor, og på den anden side gør resten af flåden mere effektiv og mere rentabel og endda vil yde tilskud til bygning af nye kuttere. Men jeg håber, fiskeriministeren kan forklare selv mig den dybere sammenhæng imellem de to ting.

Først vil jeg se lidt på lovforslag nr. L 58 om kapacitetstilpasningen. Den kan vi støtte. Vi mener, det er meget fornuftigt at få nogle af de ældste kuttere ud. Der er sket nogle begrænsninger i fangstmulighederne, som gør, at det kan være nødvendigt at yde et tilskud til at få disse kuttere ud af fiskeriet.

Kriterierne er vi også tilfredse med. Jeg kunne måske dog nok tænke mig at vide, hvor mange kuttere der stadig væk ejes af andre end dem, der er beskæftiget i fiskeriet, og hvor mange fabriksejede kuttere vi har, men det kan jeg formentlig få svar på i udvalget.

Med hensyn til lovforslag nr. L 59 om midlertidige statstilskud til strukturforbedringer kan jeg sige, at vi støtter § 2. Vi går ud fra, at den vil blive administreret således, at kriterierne vil være nogenlunde de samme, som har været gældende indtil nu for disse tilskud til investeringer på fiskerfartøjerne – specielt med henblik på at få gennemført nogle forbedringer af sikkerheden for dem, der arbejder om bord på kutterne. Det kan vi støtte.

Vi støtter også § 3 om de energiforbedrende foranstaltninger, men vil dog nok lægge vægt på, at der skal være tale om, som der står, »væsentlig bedre energiudnyttelse«. Man skal være opmærksom på, at der kan være tale om at udskifte motorer, fordi man mangler nogle afskrivningsmuligheder på en kutter. Der må være tale om væsentlig bedre energiudnyttelse for at yde tilskud til den slags foranstaltninger.

[Hove Sørensen]

Vi vil også støtte § 4. Den er for os at se meget fornuftig til en omrigning af de kuttere, der nu er kommet i klemme ved indførelsen af brislingekassen. Det synes vi ser meget fornuftigt ud.

Vi må afvise § 5. Så længe vi ikke har en overordnet, langsigtet fiskeripolitik, vil vi ikke synes, det er en god idé at give tilskud til nybygning af fiskerfartøjer.

Ellers har jeg ikke mange bemærkninger ud over, at § 7, som bl.a. taler om penge til udvikling af akvakulturer, vil vi støtte, for så vidt det angår nyetablering af og forskning i havdambrug. Vi vil være meget tilbageholdende med hensyn til at støtte direkte etablering af ferskvandsbrug. Vi mener ikke, at vi har brug for flere dambrug ved vore vandløb i øjeblikket – med de muligheder, der er for at rense spildevandet fra dambrugene. Men hvis man vil bruge penge på det formål, mener vi, de kan bruges vældig godt til at forske i bl.a. det, der er nævnt, recirkulering af vand, men også andre forbedringer på miljøområdet i forhold til dambrugene. Det er i det hele taget noget, der i forhold til fiskeriet efter vores mening er perspektiv i, at man går ind og forbedrer vandkvaliteten i vore vandløb. De ender jo alle sammen ude i havene, hvor fiskerne har deres interesser. Jeg ville da blive glad, hvis fiskeriministeren ville gå til regeringen og komme igennem med, at miljøministeren skulle forstærke indsatsen for foranstaltninger, der kunne betyde, at vi fik renset vore farvande og dermed fik bedre levevilkår for de fisk, som er grundlaget for det fiskeri, vi skal have her i landet.

Halvgaard (FP):

Fremskridtspartiet kan ikke støtte de to fremsatte lovforslag, dels fordi de indebærer erhvervsstøtte med u hensigtsmæssige reguleringsmetoder, dels fordi begge forslag efter vores opfattelse helt er i strid med intentionerne i EFs fællesskabsregler. Yderligere er det vores overbevisning, at erhvervet selv er i stand til at indrette sig – selv med de ordninger, som er gennemført fra EFs side.

Larsen-Ledet (RV):

Det radikale venstre er i princippet positivt over for lovforslagene. Vi vil dog gerne stille spørgsmål, og vi håber også, der bliver mulighed for at forhandle om enkeltheder i

forslagene. Er f.eks. forsikringssummen for et fiskerfartøj altid i overensstemmelse med den faktiske værdi? Fiskeriministeren sigter efter at få u hensigtsmæssige og uøkonomiske både ud af brug. Er det da rimeligt at give et større tilskud til ophugning af nyere fartøjer end til ophugning af ældre fartøjer?

Jeg kunne også tænke mig at nævne det, der er blevet nævnt tidligere, at man på én og samme tid kan give tilskud til at bygge nye skibe og samtidig give støtte til at ophugge fartøjer, der måske kun er 10 år gamle. Er det rigtigt forstået, at det er det, loven giver mulighed for?

Den tilskyndelse, der ligger i, at man får bedre muligheder for at omstille et fiskerfartøj til andet fiskeri, hilser vi med tilfredshed, og det samme er tilfældet med forslaget om energibesparende foranstaltninger. Vi hilser også med tilfredshed de tiltag, der er i forslaget, til at gennemføre akvakulturprojekter.

Jeg kan meddele, at vi er indstillet på et både hurtigt og positivt udvalgsarbejde, men vi har en række spørgsmål, som vi gerne vil lade indgå i forhandlingerne.

Steen Folke (VS):

Den danske fiskerflåde har i årevis medvirket til en rovdrift på ressourcerne i havene omkring Danmark, ikke mindst i Nordsøen. En del af fiskeriet, en betydelig del, foregår jo som industrifiskeri, og også i den forbindelse mener vi, at fiskeriet foregår – og specielt er foregået – på en måde, som økologisk er aldeles uforsvarlig. Jeg tænker bl.a. på bifangstproblematikken i forbindelse med en hel del af det fiskeri. Derfor mener vi, at en overordnet regulering af fiskeriet er nødvendig. Vi mener, at bevaringsforanstaltninger er helt påkrævede, hvad enten de antager karakter af sildestop, eller det er sperring og brislingekasser, og hvad det nu er, man indretter af den ene og den anden art af bevaringshensyn.

Vi mener imidlertid ikke, at EF er det rette forum at gennemføre disse foranstaltninger i. Det burde gøres i internationale samarbejdsorganisationer, som jo findes inden for dette område, men hvis rolle i stigende grad er gledet i baggrunden, eftersom EF har overtaget hele feltet. Problemet ved, at det henligger i EF, er bl.a., at de økologiske hensyn på ingen måde er enerådende eller for

[Steen Folke]

den sags skyld måske tungestvejende. Nok er der en biologisk rådgivning, som man tillægger en vis vægt, men alle med kendskab til det, der foregår i EF, ved godt, at i sidste ende handler det om magtpolitik. Det handler også om kræmmere, forhandlinger om det ene og det andet, hvor man giver og tager på forskellige områder, men det magtpolitiske spil er afgørende i EF. Vi har set konfrontationer mellem dansk og engelsk fiskeri inden for rammerne af EF, og det er helt klart, at det, der foregår, i meget høj grad er præget af almindelige magtforhold mellem de nationer, som er med i EF.

Vi mener, at der er brug for både en reduktion af det danske fiskeri og en omlægning af det danske fiskeri – en omlægning f.eks. væk fra en del af industrifiskeriet, som er økologisk uforsvarligt, til fiskeri i højere grad med konsumformål, uden at vi udelukker, at der også kan foregå et industrifiskeri, blot ikke på de vilkår, som det er foregået på i mange år.

Desværre er det sådan, at fiskeriet i vort samfund ligesom andre erhverv er organiseret som liberalt erhverv. Det betyder, at det er underlagt en række af de mekanismer, der gælder for de liberale erhverv. Det betyder bl.a., at fiskeriet bliver mere og mere rent kapitalistisk. Det er større og større fiskerkuttere, som dominerer den danske fiskerflåde. Det er i stigende grad kutterrederier, der tager teten – kutterrederier, der er organiseret fuldstændig på linje med kapitalistiske virksomheder i industrien. Der er meget lille forskel på en stor fiskervirksomhed, et stort kutterrederi, og en egentlig industrivirksomhed. Der foregår en koncentration inden for den branche ligesom i andre brancher, herunder industrien.

Der sker det som i andre dele af erhvervslivet, at ind imellem tjenes der styrtende med penge. Det gælder måske mere konjunkturbestemt eller bestemt af klima eller andre forhold i fiskeriet, end det gør i industrien, men ind imellem tjenes der styrtende med penge, og dem kan ejerne stikke ned i foret. Det er der ingen der mener der er noget galt ved, tværtimod, det er jo det, der er meningen med det. Ind imellem er der problemer med fiskeriet. Vi mener, at sådan som dette erhverv er organiseret – altså i og for sig parallelt med landbruget og med industrien – må risikoen ved det og omkostningerne ved

det bæres af dem, der ejer det. Det må være det grundlæggende princip. De kan score gevinsten, og i det omfang gevinsten ikke er til stede, må de selv foretage de investeringer, der er nødvendige f.eks. for omlægning og andre ting, som kan være nødvendige i forbindelse med etablering af drift på nye vilkår.

Vi er imod tilskudsordninger – hvad disse ordninger er – til dette erhvervsliv, så længe det er organiseret på de præmisser, som det er – præmisser, som vi synes er forkerte, som vi vender os imod, men som vi bliver nødt til at erkende. Dem er der jo et meget stort flertal for herinde. Vi mener, at de tilskud, man nu vil give, i meget høj grad vil ende i de store fiskerrederes lommer. Det er dem, der først og fremmest vil kunne drage fordel af tilskudsordningerne, og vi har ingen sympati for at være med til det.

Dertil kommer, at det ene forslag er udformet sådan, at man ligefrem giver tilskud til nybyggeri inden for fiskeriet. Selv om man godt kan forklare det med moderniseringshensyn og konkurrencehensyn, og hvad ved jeg, så mener vi ikke desto mindre, at det altså ikke er det, der er brug for. Der er ikke brug for først og fremmest nybygning af nye fiskerfartøjer, når kapaciteten er for stor i forvejen og man i øvrigt giver tilskud til opbygning. Man kan også næsten fornemme det på ministerens egne bemærkninger i den skriftlige fremsættelse. Der står:

»Endelig har det været af afgørende betydning for forslaget fremsættelse, at et dansk statstilskud som nævnt vil være en betingelse for at opnå den EF-støtte, der i øvrigt står åben for eksempel tyske, hollandske, franske og britiske fiskere.«

Altså: »So ein Ding müssen wir auch haben«, om jeg så må sige.

Vi mener ikke, at dette hensyn burde være afgørende. Det er, ligesom om man kan fornemme på fiskeriministeren, at han måske også i virkeligheden er lidt forbeholden, men da der nu er nogle gode EF-penge, man kan få fat i her, må man altså også give tilskud til nybyggeri, selv om det måske ikke lige er det, der er mest behov for.

På baggrund af det, jeg her har sagt, er det formentlig fremgået, at vi vil gå imod de to lovforslag.

(Kort bemærkning).

Svend Heiselberg (V):

Jeg vil gerne spørge hr. Steen Folke, om han heller ingen sympati har for, at siden vi er blevet medlem af Fællesskabet, er indtjeningen vokset hvert eneste år, og det har gjort, at vi har et fiskeri, der har kunnet klare sig. Det synes jeg er en af de positive ting, som hr. Steen Folke skal tage med i sin vurdering, når han kritiserer vort medlemskab af EF.

Jeg vil også spørge hr. Steen Folke, om ikke han er bekendt med, at det eneste sted man virkelig har gennemført økonomisk demokrati, netop er inden for fiskeriet, hvor de, der er ansat på fiskerbådene, får andel i fangsten – og også har vel nok nogle af de største indtjening, som nogen lønmodtager har. Det er måske nok ting, som hr. Steen Folke skulle prøve at sætte sig ind i, inden hr. Steen Folke kritiserer systemet.

(Kort bemærkning).

Steen Folke (VS):

Jo, jeg er bekendt med, at der faktisk tjenes ret store penge i det danske fiskeri. Det tror jeg også jeg nævnte i min ordførertale, at der faktisk netop tjenes ret store penge ind imellem. Det er jeg ikke ubekendt med.

Men jeg vil da vende det argument om, hr. Svend Heiselberg. Når det nu forholder sig sådan, som hr. Svend Heiselberg bekræfter, hvad skal man så med alle disse tilskud? Hvorfor kan erhvervet så ikke selv klare de investeringer, der er nødvendige? Hvorfor kan det ikke selv klare både at omstille de fiskerfartøjer, som skal omstilles, og at nyinvestere, i det omfang der virkelig skulle være brug for at få udvidet kapaciteten? Hvorfor kan erhvervet ikke selv klare det, når penge, der tjenes, er så udmærkede, som hr. Svend Heiselberg rigtigt nok siger? Er der noget liberalt ved det, der foreslås her, hr. Svend Heiselberg?

Fiskeriministeren (Grove):

Jeg vil gerne takke for den brede tilslutning, der er til de to lovforslag. Jeg vil meget gerne understrege, at for en dels vedkommende er det en videreførelse af nogle ordninger, vi har haft. Jeg tænker på de energibesparende foranstaltninger, og jeg tænker også på bedre fangstbehandlingsmuligheder.

Men der er også nogle nye ting i forslagene, og dem vil jeg gerne kommentere lidt.

Flere ordførere har rejst spørgsmålet om ophugning og samtidig nybygning. Det har jo vist sig, at vi ikke har haft en tilstrækkelig fornyelse inden for fiskerflåden i de sidste år. Vore fiskerbådes gennemsnitsalder er blevet temmelig høj, også når man sammenligner med andre lande. Det er da rigtigt, som der bliver peget på, at det for en del skyldes det høje renteniveau, vi har haft. Der er ingen tvivl om, at vi må have en fornyelse af fiskerflåden, hvis dansk fiskeri skal blive ved med at være på toppen, og da der åbnes muligheder i EF-strukturvedtagelsen for at give de tilskud, finder jeg det også nødvendigt, at vi gør det herhjemme.

Ophugningsordningen er vel især baseret på brislingerapporten, som vi har fået her i oktober. Der er ingen tvivl om, at vi må forudse nogle vanskeligheder i brislingefiskeriet i de kommende år. Jo flere sild der bliver i Nordsøen, jo sværere får vi også ved at overholde bifangstreglerne. Der peges også i rapporten på, at det kan være nødvendigt med en ophugningsmulighed for de ældre og mindre både, som det kan være vanskeligt at omstille til noget som helst andet. De nyere både bliver jo ikke ophugget, men bliver solgt til andre formål, og betingelsen er også her, at de nye både godt kan få lov til at fiske videre, bare de bliver solgt uden for EF-området, så de ikke belaster fiskeriet inden for EF.

En anden ting i forbindelse med støtte til omlægning af fiskeriet – og her tænker vi selvfølgelig også først og fremmest på omlægning af brislingefiskeriet – er førstegangsanskaffelse af nye redskaber, og med nye redskaber forstås nye i forhold til de redskaber, man hidtil har haft på en båd. Det er noget, jeg tror vi får megen brug for i de kommende år.

Hr. Steen Folke siger, at dette her er tilskud til de store skibsredere. Ja men der ligger mange andre ting heri, f.eks. forsøgsfiskeri efter nye fiskearter, hele akvakulturområdet, udvikling af nye måleinstrumenter osv. Der er mange muligheder i disse strukturforordninger.

Hr. Henning Andersen spurgte, hvornår loven skal sættes i kraft. Svaret er: så snart vi kan, men vi skal jo også have den notifi-

[Fiskeriministeren]

ceret over for EF, og det er derfor, vi ikke kan sætte den endelige dato på.

Hr. Svend Heiselberg spurgte, om der i relation til EF var mulighed for at få en førtidspensionsordning. Det er rigtigt, at det har været diskuteret i EF, men der er altså ikke tegn på, at der sker vedtagelse på det område. Vi har jo også haft det princip her i Danmark, at vi selv ordner sociale områder; det er ikke et EF-spørgsmål. F.eks. har vi fra dansk side lagt megen vægt på, at de forskellige pensionsordninger holdes uden for erhvervsstøtteordningen. Vi har altså ikke blandet socialpolitik og erhvervsstøtteordninger sammen.

Jeg tror, jeg har kommenteret det tilsyneladende paradoks med ophugning og nybygning. Det er altså ikke et paradoks, men er noget, der hænger sammen, og jeg mener også, at alle de bedre fangstbehandlinger, der ligger heri, har stor værdi.

Hr. Halvgaard siger, at det ikke er i overensstemmelse med EF. Jo, det er det, for det bygger på nogle strukturforordninger, der er vedtaget i den fælles fiskeripolitik, så det er direkte i overensstemmelse med den politik, vi fører inden for EF.

Jeg forstod, at hr. Larsen-Ledet vil rejse en del spørgsmål om bl.a. forsikringsværdi, og vi er selvfølgelig klar til at besvare alle de spørgsmål, der måtte komme.

Hove Sørensen (SF):

Jeg vil gerne grave lidt mere i det dér med tilskud til akvakultur. Der står i § 7, at tilskud kan ydes til anlæg – såvel på søterritoriet som på land – der anvender salt- eller ferskvand, og som indebærer mulighed for en rentabel produktion. Den eneste betingelse, der er sat på, er altså, at der skal være tale om en rentabel produktion. Jeg vil gerne høre, om ministeren nu mener, at der kan ydes tilskud til oprettelse af helt traditionelle ferskvandsdambrug ved vore vandløb. Vi har nogle svære problemer i forvejen med dem, der ligger der, med hensyn til, hvordan vi begrænser forureningen fra dambrug. Derfor var det måske nok rimeligt, at der også blev sat den forudsætning ind, at der ikke måtte ske en forurening i forbindelse med etablering af sådanne rentable produktioner. Jeg ved godt, at der i miljøloven står, at man ikke må have lov til at forurene, men vi har

jo nogle svære problemer – og det ved fiskeriministeren sikkert også meget godt – med at få amter og kommuner til at gennemtruffe miljøloven på det område over for dambrugene, fordi man heller ikke vil genere erhvervet for meget. Derfor vil jeg gerne høre, hvor stor indsatsen skal være for at gøre dambrug forureningsfri. Når man har brugt indsatsen dér i første omgang og har nået et fornuftigt resultat, kan vi begynde at tale om at give tilskud til at oprette ferskvandsdambrug ved vore vandløb. Jeg vil gerne høre lidt mere om, hvordan ministeren regner med at bruge det tilskud, til hvilke formål først og fremmest.

Fiskeriministeren (Grove):

Akvakultur er mange ting. Der udføres i øjeblikket en række forsøg med, skal vi sige dambrug på en helt anden måde, end vi er vant til. Jeg kan bare nævne det, der sker med hensyn til ål ude i Hørsholm i vandkvalitetsinstituttet. Dér udfører man en række forsøg, og jeg forudser, at vi vil få en del anlæg, der er baseret på recirkulering af vandet på en helt anden måde end de traditionelle dambrug. Vi er ikke langt nok fremme til, at jeg kan stå og sige, at vi kan få tilskud til det og det. Det er derfor, der bliver udført en række forsøg. Det er ikke tanken, at disse tilskud skal være til forureningsbekæmpelse; de er til nye måder at lave det på. Som spørgeren selv var inde på, er reglerne i miljøloven så stramme, at det bliver meget svært at oprette traditionelle dambrug i fremtiden.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til landbrugs- og fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var: